

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега всѣка Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресирва:

Ред. в. „РАТНИКЪ“,
Свищовъ

Обявления

за 1 кв. с. м. на 1 стр. 10 ст.

на другитѣ страници . . . 8 ст.

за приставски обявления се плаща по три стот. на дума.

Всичко въ предплата.

Ржкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Обявление

Първото Свищовско Акционерно Спестовно Дружество въ Ликвидация, чрѣзъ настоящето си като обявява, че по рѣшение на общото годишно Акционерно събрание отъ 25 того, Ликвидацията се продължава съ още 6 месеци и че свършва окончателно на 25 Юлий т. год. призовава съгл. чл. 210 отъ търг. законъ всички Г-да кредитори на Дружеството да се распорѣдятъ да истребватъ до тогава взиманията си, тъй като слѣдъ нѣго день, (25 Юлий т. год.) съ останалитѣ не истреблени суми ще се постѣпи съгласно чл. 213 отъ Търг. законъ.

За 1-то Свищ. Акц. Спест.
Дружество Ликвидаторъ:
Г. Б. Неновичъ.

26 януарий 1904 г.
гр. Свищовъ

2—3

По закона за гербовия налогъ

Въ брой 17 на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 23 Януарий т. г. е обнародванъ приетиятъ отъ XIII общо Народно Събрание, новъ законъ за гербовия налогъ, който влиза въ сила отъ 1 идущия мѣсецъ Мартъ.

Въ този законъ, нѣкой актове, документи и книжя, споредъ важността и значението си, сѣ предвидени да се облагатъ въ по голѣмъ размѣръ отъ досегашния, други, въ по малкъ или съвсемъ се освобождаватъ, а пѣкъ нѣкой актове, документи и книжя, които до сега, по една или друга причина, не се биле облажени съ гербовъ налогъ, да се облажатъ.

Споредъ тоя законъ гербовиятъ налогъ се дѣли на простъ и съразмѣренъ (чл. 4) а не на актовъ, както бѣше до сега.

За да може да става редовно и

въ размѣритѣ предвидени въ самия законъ за гербовия налогъ, и да се запазятъ интереситѣ на държавното съкровище, министерството на финанситѣ е испратило окръжно писмо до всички учреждения съ което се умоляватъ, да се обрѣща голѣмо внимание, щото обгербоването на разнитѣ актове, билети, позволителни, свидѣтелства, удостоверения, документи и пр. книжя, по родѣтъ и категорията си, винаги да бждатъ облѣпвани съ съответствующитѣ гербови марки, послѣднитѣ да се унищожаватъ по установения редъ.

Учрежденията които ще издаватъ изброенитѣ по-горѣ документи и книжя, могатъ по усмотрение да си напечататъ нѣкои отъ тѣхъ на отдѣлни листове (бланки) като оставятъ празни мѣста за попълване при издаването имъ, и, ако подлежатъ на гербовъ налогъ, да се обгербоватъ и прѣдаватъ на интересующитѣ се.

Законътъ предвижда, както частнитѣ лица, банки и друщества, тъй и окръжнитѣ и общински учреждения Българската Народна Банка и Българскитѣ Земледѣлчески Банки да обгербоватъ за напрѣдъ разнитѣ документи и книжя, подавани въ всички държавни учреждения въ това число и распискитѣ, квитанциитѣ и смѣткитѣ за получване на всѣкакъвъ видъ суми, освенъ исключенитѣ по чл. 42 на тоя законъ, които членъ гласи: „свидѣтелства или удостоверения за километрическо разстояние, издавани на частни лица и служащи въ частни учрѣждения.“

Начинътъ залѣпенето и унищожаването на гербовитѣ марки доста ясно е изложенъ въ глава V на закона (членове 44—50). Унищожаването на гербовитѣ марки, залѣпени върху документи и книжя, съ подписъ, кръстъ или други нѣкакъвъ знакъ, не се позволява.

Споредъ п. а) на чл. 45 отъ закона за гербовия налогъ, частнитѣ лица и учреждения, когато издаватъ записи, полици, расписки, съставля-

ватъ контракти и пр. документи, се задължаватъ да унищожаватъ залѣпенитѣ върху такива книжя гербови марки **непрѣменно чрѣзъ минаване частъ отъ текста** (съдържанието) върху маркитѣ, а не съ **подписъ** както се е практикувало до сега, иначе тѣ (книжката) ще се **считатъ като никакъ необгербовани** и издателитѣ имъ ще се глобяватъ, съгласно чл. чл. 54 и 58 отъ закона за гербовия налогъ, въ които е казано: Чл. 54. „За актове, документи и книжя, необгербовани или недостатъчно обгербовани, както и за приравненитѣ тѣмъ, гербовитѣ марки върху които сѣ не унищожени или неправилно унищожени (чл. 51) когато неизхождатъ отъ изброенитѣ въ предходния членъ учрѣждения, отговарятъ солидарно чястното учреждение или лице, което ги е издало, както и чястното учрѣждение или лице, у което се намѣрятъ или съ което си служи съ тѣхъ

За необгербованитѣ извѣстия, обявления и пр. (чл. 16), когато не е извѣстенъ издателтъ, отговаря печатаря или распространителтъ имъ”

Чл. 58. „За нарушение чл. 54 отговорното лице или учреждение се наказва съ глоба отъ десеторенъ размѣръ—за актоветѣ, документитѣ и книжката, подлежащи на простъ гербовъ налогъ, и въ размѣръ 3% върху стойността—за ония, подлежащи на съразмѣренъ гербовъ налогъ. Освѣнъ това, плащатъ и слѣдующия гербовъ налогъ, ако актоветѣ, документитѣ и книжката сѣ необгербовани, или недостатъчно обгербовани като за недостатъчно обгербованитѣ се взема глоба и гербовъ налогъ, съгласно предходния членъ.

Въ членъ 16 е казано: съ гербови марки отъ (5) петъ стотинки се облепятъ: „Извѣстия, обявления, покани, позиви, прокламации, публични подписки, програми, хвърчящи листове, иллюстрирани плакарди, стѣнни календари съ реклами, окръжни (циркулярни) проспекти и др. т., на

ДНЕВНИ

Първият славянски концерт и Князътъ.

По случай на първия славянски концертъ, Н. Ц. Височество е изпроводилъ следната бърза телеграма до председателя на дружеството: приета въ време на концерта:

Ситняково.—Твърдѣ бърза.
Прѣседателю на Славянското Благотворително Дружество, С. С. Бобчеву.

Дълбоко съжалявамъ, че по причина на силното неразположение, изключващо ме отъ идването ми въ столицата, нѣмамъ възможностъ да присѣдствувамъ на нашия дружественъ концертъ, даденъ съ такава благородна цѣль имѣюща моето пълно одобрение. Записвамъ се съ хиляда лева.

Княжеско пожертвование за раненитѣ руси.

Съ специално писмо отъ г-на Добромица, началникътъ на тайния княжески кабинетъ, сж били вржчени на прѣсѣдателката на дамския комитетъ за събиране помощи за раненитѣ руси, отъ името на Н. Ц. В. Княза 3000 лева.

Освобождението на България.

На 19 того, по случай освобождението на България, се отслужи отъ цѣлото духовенство въ сборната църква Св. Троица слѣдъ Божественната служба, тържественъ молебенъ.

Лични.

На 20 того, зжбния лѣкаръ, г-нъ Д. Топшковъ, замина за г. Орѣхово, отъ гдѣто е билъ поканенъ, отъ нѣкои видни семейства.

Параходни тарифа.

Отъ 18 того се откри навигацията по

Дунава и параходитѣ прѣзъ това лѣто ще пжтуватъ по слѣдующата тарифа:

Австрийски параходи.

За на долу:	За на горѣ:
Недѣля	Понедѣл.
Вторникъ	Срѣда
Петъкъ	Петъкъ
11 ч. 45 м.	6 ч. 5 м.
пр. пладнѣ	пос. плад.

Маджарски параходи.

За на долу:	За на горѣ:
Понедел.	Вторникъ
Срѣда	Четвърт.
Сжбота	Сжбота
11 ч. 45 м.	6 ч. 5 м.
пр. пладнѣ	послѣ пл.

Ромжнски параходъ.

За на долу:	За на горѣ:
Понедѣл.	Недѣля
Четвърт.	Срѣда
Сжбота	Петъкъ
9 часа	12 часа
пр. пладн.	по обѣдъ

Сомовитската линия.

Съ откриване навигацията по Дунава и Сомовитската линия е открита. Пжтници прѣстигнали на 20-ий того, съ горния пасажерски параходъ сж минали отъ гара Плѣвенъ, прѣзъ Сомовитъ.

Некрелогъ.

Бившия въ градътъ ни градски лѣкаръ а напоследѣкъ, допълнителенъ Софийски околийски лѣкаръ, Павелъ Станкевичъ, се е поминалъ въ ст. София. На 20 того се е извършило погребението, на което сж присѣдствували семейството на покойния, министра г. Ив. Шишмановъ, нѣкои столични лѣкари и приятели.

Вѣчна му паметъ и леке прѣстъ!

Пропаднали цѣности.

Въ богатата библиотеката на чи-

талището «Св. Кирилъ и Методий» въ града ни сж се съхранявали и 7—8 екземпляра пергаментни съчинения съ богословско и лѣтописно съдържание. Тия цѣности, както е извѣстно, не бѣха достъпни за широката публика и се държѣха запечатани въ единъ шкафъ отъ настоятелството. На новото настоятелство обаче се подпушнало напоследѣкъ, че споменатитѣ пергаменти отдавна изчезнали отъ библиотеката. Потърсени биле тутакси, но не се оказали нито въ шкафоветѣ, нито пъкъ записани въ никакви списъци. Изчезнали и толкова! Г. Стеревъ разправя че въ негово време Директора на Българския музей въ София Добруски е давалъ по 500—600 лева на пергаментъ, но било му отказано *официално*. Интересно е да се знае, дали г. Добруски не ги притежава пакъ, макаръ и *по неофициаленъ редъ*.

Помощъ.

Настоятелството на Музикалното Дружество въ града ни е изпратило тия дни 100 л. златни на учащия се въ Одеската Музикална Школа свищовецъ г. Т. Лозановъ.

На всички ни е извѣстно, че г. Лозановъ бѣше една видна музикална сила въ града ни, но въпрѣки това, нищо не му пречи днесъ да скъпи залага си въ Одеса като студентъ, та помощта на Музикалното Дружество въ случая е повече отъ похвална.

Кихлебарено цигаре.

Помолени сме да съобщимъ, че на литературно музикалната вечеринка, дадена отъ учителското тѣло при V класното Дѣ-

ше, извадена да моли за съжаление, най-послѣтъ гърдитъ на нещастната майка. Проклетена единъ отчаянъ викъ и тя като силно стискаше рожбата си падна на земята да да прѣкрие своето съкровище. Това енаси дѣтето то млъкна и ний продължихме пжтя си.

Плачътъ на дѣтето и шумътъ на бжжанцитѣ не минаха напразно: изъ сеннатото на враговетѣ се зачу зловещия лай на кучетата.

Прѣдъ насъ се испрѣче величествената гора съ свѣжени върхове.

— Дѣца, въ името на Бога, ускорете стѣпките си; като минемъ тая гора ний сме вече спасени! Шушаѣха старците съ просълзени очи.

Започнахме да се изкачваме по гората; вървѣхме бърже но пжтя бѣше много мъченъ. Обръщаме се често назадъ да видиме мѣстото гдѣто спѣха звѣровете въ дупките си. Въ селото се виждаше вече движение, плачътъ на дѣтето понесе бѣда личеше че всичко въ селото е на кракъ. До насъ почнаха да се чуватъ дрънкания на уржжия.

— Бѣда, спасявайте се! — викахме всички въ единъ гласъ.

Но планината бѣше висока, нѣмаше край. Дѣцата и женитѣ постоянно падаха да ставаха.

Въ женитѣ имаше една, която обръщаше върху себе си вниманието на всѣхъ съ своята слабостъ, нещастната ско-ро трѣбваше да стане майка. Тя се мъчеше да не остава назадъ отъ другитѣ,

но и бѣше много лошо едвамъ вървеше; освѣнъ това въ ржцетѣ си носѣше едно 3 годишно дѣте.

Една бабичка забѣлѣжи това.

— Братя! — каза тя, — помогнете на бѣдната Изабела, вижте я нещастната не може вече да диша!

Единъ отъ младитѣ бжжанци взе дѣтето отъ ржцетѣ на Изабела и продължаваше да и казва.

Господи, какво още искате отъ насъ? — се обажда единъ старецъ. — Неужели ни завиждатъ на живота? Ето у насъ нищо вече не остана...

Противника подъ планинитѣ; ний бжгаме колкото ни държатъ силитѣ. Ективно се развисяше изъ планината дѣтския плачъ, и стеванието на женитѣ. Паниката се усилваше

Но ето че болната падна, като издаде страшенъ викъ; гласа ѝ се разнесе изъ цѣлата гора.

Нещастната не бѣше въ сила да направи нито една стѣпка, настѣпи часа на страданията...

Сега нашето нещастие бѣше пълно всѣки би помислилъ, че самата природа иска да се посмѣе на насъ и безъ това гоними отъ злата сждба!

Може би страданията на бѣдната жена бѣха захванали много отдавна, но съ свойственната женска търпеливостъ скриваше болките си съ нечеловѣчески усилия. Тя мълчеливо принасяше жестокитѣ страдания но не може да се сдържи до край; та и какъ би могла тя да се бори

съ самата природа?

Болната лѣжеше безсилна и изнорена. Но трѣбваше да се бѣга защото неприятеля можеше да ни стигне всѣка минута. Мжжътъ взе болната жена на ржцѣ за да я изнесе на върхъ на планината. Върха не бѣше далече. Тамъ, тамъ бѣше нашето спасение, тамъ на свободната земя неприятеля бѣше безсиленъ; той не можеше да се усмѣли да прѣстѣпи границата, тамъ той не можеше да ни убие или заколи.

Надеждата е всесилна, но ужаса прави чудеса. Задъ насъ бѣше опасността, а тукъ близо спасението, ний забравихме всичко и бързахме да изминиме планината.

Срѣдъ тази паника отново се разнесе ужасенъ викъ обезсилената жена падна отъ ржцетѣ на мжжа си върху влажната земя.

Минутата бѣше страшна, нѣ и тържествена, извършваше се една отъ високитѣ свѣщени тайни въ челоѣческия животъ. Всички се спрѣхме окаменени отъ ужасъ и чакахме края на рождението.

Може би това бѣше чувство отъ състрадание къмъ страдающата жена, или благоговѣние къмъ великото дѣло на природата не можѣхъ да си отгатая, но всички не можяхме да се мръднемъ отъ мѣстата си. Струваше ни се, че ако ний оставѣхме въ тоя величественъ часъ нещастната сама съ новорожденото дѣте срѣдъ тая гълѣма и необитаема планина то великана би рухналъ подъ насъ, или небото би ни пратило гръмъ и молния за да

вическо училище, на 14-то вечерта, за бедните ученички, въ салона на градската градина, се е намърило едно кехлибарено цигаре.

Лицето, което е загубило такова цигаре, се умолява да се яви въ дирекцията на V-то класното дѣвическо училище, за да си го получи.

Книжнина

ОТВАРЯ СЕ ПОДПИСКА

за
ЕДИНАДЕСЕТА ГОДИШНИНА
на

БЪЛГАРСКА СБИРКА

списание за книжнина, исторически и
обществени знания.

Бълг. Сбирка ще излиза и прѣзъ 1904 година еднажъ въ мѣсеца, освѣтъ юлий и Августъ, въ размѣръ отъ 4—5 печатни листове. «Б. Сб.» съдържа: I. Изящна книжнина: разкази и стихотворения. II. Отечествовъднение: статии за миналото ни. III. Икономически общественчо—педагогически въпроси. IV. Книжовни оцѣнки. V. Прѣгледъ на списания. VI. Що става въ нашенско, въ славянскитѣ земи и на чужбина. VII. Нашенска и чужда лѣтопись. VIII. Разни вѣсти.

Поради своя съврѣмененъ отдѣлъ, пълненъ съ интересъ и съ сгжстени свѣдения по текущитѣ политически и културни явления у насъ, въ славянскитѣ земи и на чужбина, «Б. Сбирка» е станала настолна книга на мнозина.

По своята популярностъ и ефтиния, разнообразие въ съдържанието «Б. Сбирка» е вече най-лиреното списание. По мѣстото, което отдѣля на библиографията,

нашенска и славянска, «Бълг. Сбирка» е обърнала вниманието на всички славянски и библиофили.

Който абонатъ не получи нѣкоя книжка своеврѣменно, длъженъ е да я поиска до излизането и получаването на слѣдната; интъкъ, за да му се достави, той плаща единъ левъ.

Стари годишни течения: Намѣратъ се за проданъ въ администрацията ни I—IX г. течение ва 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901 и 1902 год. на «Бълг. Сбирка». Цѣна I г. VII, VIII и IX по 8 л., II, IV, V и VI г. по 7 л., III г. 6 лева. И деветъ год. течения, струватъ 84 л. Купени направо отъ администрацията, тѣ се отстъпватъ за 62 л., изпроводени въ прѣдплата.

Годишно «Б. Сбирка» струва 8 лева въ България, 9 фр. на чужбина, 3 рубли въ Русия

Най-доброто изплащане на абонамента е съ пощенски записъ, който се праща въ администрацията.

Ръкописи назадъ не се връщатъ. Редакцията не дава обяснения, защо не печата извѣстенъ трудъ.

Абонатитѣ иматъ право по тѣхно желание да получатъ даромъ: 1. Юбилейния споменъ за 10-годишната на «Бълг. Сбирка»; 2. Нѣкои отъ малкитѣ брошури на редактора на «Б. Сбирка» и 3. Всички издания на администрацията на «Бълг. Сбирка» и «Юридически Прѣгледъ» съ ползливъ цѣна.

На ученици, селски учители, свѣщенници, на писаритѣ въ разни канцеларии «Бълг. Сбирка» се отстъпва по 5 лева годишно (10 книжки) ако прѣдплатятъ въ администрацията.

Всичко за «Бълг. Сбирка» се изпраща въ София, ул. Славянска № 26, дѣто е редакцията и администрацията.

Редакторъ: С. С. Бобчевъ

Най новитѣ открития по при

ването на електричеството въ земедѣл

то за увеличаване на плодородието. Рефератъ, чегенъ отъ Д. В. Храновъ на 16 Януарий 1904 год въ другаро сръбца на членовѣ на Бълг. Икономическо и Народното Земледѣлческо жества.

Тази книжка се начира за при автора Д. В. Храновъ, Гладстонъ № 45.

Цѣна 0 ст. Испратена съ по 15 ст.

Продължава се подписката за илюстрираното дѣтско списание

«ТРУДОЛЮБИЕ»

Год. IV (1904)

Излиза всѣки мѣсець, освѣтъ юлий и августъ съ слѣдующитѣ при

Три броя литературенъ вѣстникъ,
Едно календарче,
Една книжка съ разкази,
Петъ картини за рисуване и
Награда за сполучливо рѣшени задачи.
Годишната му цѣна е 1 50 л. прѣдплатени
Списанието е рѣпоржчено и одобрено за убиблиотеки при класнитѣ и основни училища отъ Мин. Нар. Просвѣщение.

Адресъ: Мл. Георгиевъ
редакторъ сп. «Трудолубие»
Въ гр. Плевнѣ

Свищовско Градс. Общ. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 932

Свищовското Градско Общинско Управление обявява, че длъжността на градеки градинарь съ 1200 годишна заплата.

Който желаятъ да заематъ длъжността некъ прѣдставятъ документитѣ си въ Общинското Управление най късно до края на текущия мѣсець.

гр. Свищовъ, 17 Февруарий 1904

Кметъ: В. И. Божиновъ

Секретаръ: Юр. Митевъ

ни овичгожи.

Чудно врѣлище прѣдставляше планината въ тая минута бѣжящи бързатъ да стигнатъ спаситѣлния връхъ, нѣко въ подножието на планината разярень кръвожадни неприятели, готовъ да ни разкъса на парчета, а въ срѣдната на планината група жени окръжили родилницата, по-горѣ отъ тѣхъ печални и мълчеливи ги очакватъ мъжетѣ и дѣцата, надъ всичко това царуваше непронцаемъ мракъ.

Ний се надѣвахме скоро да се свърши всичко и да продължимъ пътя си. Отъ врѣме на врѣме се раздаваше отчаяния и болезненъ викъ на родилницата, който силно ни тревожеше.

Положението ни бѣше твърдѣ несомнено, отчаяно положение. Така ний чакахме 2—3 минути, но ни се струваше че ако почакахме още нѣколко минути, то сърдцата ни се би разкъсали отъ мъка.

— Уа, уа! се чу изведнѣжъ плача на новородения и изчезна въ пространството на планината и скалитѣ. На свѣта се яви ново Божие същество, за да живѣе и се ползува отъ облагитѣ на живота.

Дѣжда прѣстана. Небето се похъстри съ хиляди звѣзди. Рѣзкия вѣтъръ проливаше голото тѣлце на младенца. Трѣбваше да се загъни въ топли дрѣхы новородения, да се турне въ топла люлка но какъ? Отъ гдѣ да се вземе завивка?

Ний всички бѣхме почти голи, всички бѣхме облечени съ скъсани дрѣхы и треперехме отъ студъ.

Отгов.—Редакторъ А. Димитровъ

Една женѣ едва бѣше успела да заведе дѣтето въ една тънка дрипа, и изведнѣжъ се разчуха гласовѣ на н прителѣ още вѣколко минути и ний щѣхме да загинемъ. Всички бѣхме въ ужасъ, всѣки гледаше да спаси себе си и съ голѣма мъка можехме да вземемъ болната Изабела.

Бѣхме почти на върха. «Уа, уа! се раздаде плачъ въ срѣдъ планината, тогава забѣлѣжихме, че не сме взели дѣтето. Срѣдъ общата паника то бѣше забравено. Всѣкой отъ насъ вѣроятно мислеше, че другъ ще вземе дѣтето, но ний кой не прѣгърна нещастното. Само, беззащитно, захвърлено отъ всички остана то само въ грѣвата, гърдитѣ на грамадната планина, като изпущаше жалостенъ викъ. Струваше ми се, че блѣе агънце, оставено въ властѣта на вълцитѣ; нещастния плачъ на дѣтето никого не можда трогне.

Кой би се рѣшилъ да се върне назадъ?.. Ний продължихме пътя си, но дѣтето не прѣдставаше да плаче. Кой да го защити, кой да го стопли?..

Ето най послѣ ний изминахме планината. Ний сме спасени. Врѣме е вече да си отдѣхнемъ по-свободно. Родилницата сложихме на земята тя почна да се свѣстиява. «Уа, уа!» дойде до насъ замиращия плачъ на дѣтето, колкото и да бѣше отслабнала мѣката, тя чу тоя плачъ. Бѣдната тя изглѣда всичко околу си и разбра своето нещастие. Тя поиска да стане, но тозъ часъ безсилно падна на

земята.

— Такава е съдбата ти, моятъ прошенъ мѣката и дѣв едри паднаха на блѣдното и лице.

Мамаха се нѣколко часа. Изговори покритъ чрвенина. Първитѣ лъчи слънцето паднаха върху голото тѣло новородения.

Двама отъ насъ се спуснаха мѣстото, гдѣто бѣше оставено дѣтето. Останалитѣ очкахме съ нетърпение, ро тѣ се върнаха, като носѣха съ себѣ въкоченения трупъ на младенца. Стѣния, нощенъ вѣтъръ отнесълъ съ себѣ къмъ небото послѣдната въздишка на нещастното дѣте... Мълчеливо глѣдахме истаналия трупъ положенъ на земята трѣва. Какъ близко бѣше нашето нещастие какъ лесно можеше да дойде смъртъ на скъпитѣ за насъ хора. Отъ очитѣ всичкини капки ха по нѣколко слъзеху тоя малък трупъ.

Съ своитѣ то ги ний изкопахме единъ малък гробъ, за невиното същество, ко то бѣше родно въ склоновете на планината, само затова, за да бѣде по-пано въ нейния връхъ.

Като засипахме гроба и начертана него кръстъ, всички пропущнахме «Ти си много по-щастливо отъ насъ»

Габрово

Преводъ

отъ Н. П. Д—

Край

Свищовъ, печ. на А. Н. Давидовъ